Das Norikerkapitel in der Passio secunda S. Quirini

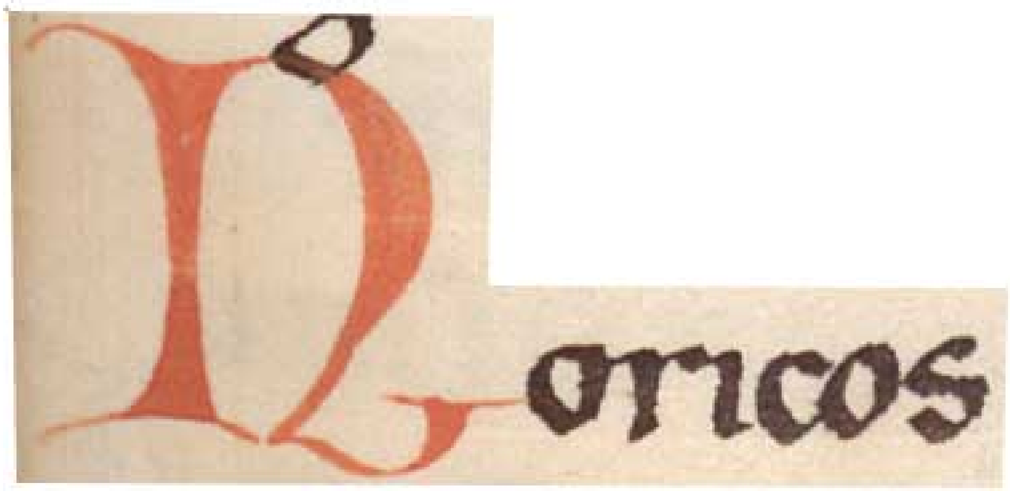

Bayerische Staatsbibliothek Clm 18571 (Tegernsee 571), fol. 135r-137r.

pris novo altensium loco centum hubas contulerat. hinc
gladio altari simul imposito mentibus suis et flentibus.
angelis gaudentibus auratas induvias exuunt mona-
chile induunt. Ab his regnum celorum vim non patitur. De
quibus pensanti ut sepe quod imparem meritis paribus primus deus
et minus merito amplius muneret deficium mirando. propter illud
vel maxime quod paulus dicit. Unusquisque propriam mercedem acci-
piet secundum suum laborem. Hoc enim duobus modis exponi vi-
detur. Sive respectu accipitur vel relative. ut qui plus alio
laboravit. plus accipiet. generaliter stare non potest sententia.
apostolus enim alibi dicit. Plus omnibus laboravi. Paulus qui plus petrus
accipiet. Si autem sine respectu accipitur sine relatione.
unusquisque propriam mercedem et cetera. id est quantum quisque labora-
vit tantum accipiet. stare posse videtur. Non enim exclu-
dit inparem gratiam dei. qui super merita aliis tantum vel magis
dividit. prout vult. Hec digna memoratu principibus
quorum amore vel forma examinis statim sub eis in centum quin-
quaginta monachos crevit ac diu mansit. itemque possessi-
one qua prediximus. **Aliud miraculum**

Noricos autem ubi hec acta cernuntur a norice filio herculis dictos legimus qui ex oriente olim concedentes. in hanc partem germanie circa histrum (i. danubium) consistunt. a quibus deinceps teutonicam linguam ceteros alemannie populos transsumpsisse non vana opinio est. Alemanniam enim per omnes gentem vel ebronicos generale nomen teutonicorum esse nemo qui nesciat. Quare una provincia usurpative per errorem illud sibi haut proprie vendicat. Noricorum ut dixi in ultimo oriente circa armeniam vel indiam usque hodie manet origo. quod pene omnibus notum a patre beatissimus frater nuper accepimus quo

De origine noricorum

Pez Thes. an. III, 3. p. 492. Cap. V.

peregrinati illuc bawarii ante audierant. hiis thomam
apostolum predicasse ardentissimus doctoribus traditum est quos
usque a vulgaribus nobiles bawarii vel fideles appellantur.
ut nobilitatis insita congnamina ut taceam quod cunctis
occidentalibus alexandro magno deditionem mandan
tibus norici bellum ei mandasse in cantilenis prosaicis can
tantur. unum quod in veteris libris legitur quam verissime suc
cingam. Circa tempora gothorum expulsi sunt et terra ab
invasoribus possessa post ab ipsis quoque in solitudinem
redacta est. Iterum bawarica velut nova generatio venit
vel rediit cum duce suo theodone (dietone) patre illius theodonis
quem sanctus baptizavit Rudpertus. Erant autem milites mille
tantum. tante fortitudinis. elegantie. proceritatis cum
duce omnes. ut dissimiles et mirabiles omnibus pre ceteris fore
ent. Marchiam quam pristinas coluerunt. fideles pacifici sic
hodieque pacatore saxonibus extant et suevis. Mox ro
mam usque cucurrit relatio. misitque imperator ad ducem ex
igens censum. Is adhuc mos romanis erat. Dieto
indignans cum turpi nuntio nuntium remisit. attamen
suadentibus amicis e vestigio romam cum trecentis mi
litibus venit. Imperator dolose cum paucis susceptum per
contumelia nuntii sui cesarie et barba mutilari. ve
niamque procidi super genua iussit. Quid faceret inter tan
tos quo patrum tuta per se ipsam probitas est. pro salu suasi
um. Dissimulat intimum. dimittitur cum compositione ad
suos. consiliarium occupat veteranum cuius consilio uti ie
rat. Quid agimus inquid. Cum tanto dedecore ad
nostros referri non ausim. Bawarii vivere. Igna
viam confusioni prescribent. Ad ille respondit. Que

inhonesta ſunt nr̃a· habundãtiorẽ honestatẽ habebit·
Ecce multarũ gentiũ auxiliis ꝑximũ bellũ in hostẽ
iã parat romani· Junge ſubſidio ⁊ uadẽs ad tuos
hoc ſigno tuo ad diſcretionẽ om̃s romanos aq̃lis
affuturos denũtie· Hoc erit ĩ inuelam· incipe ut
finiet· Fecit ut dixerat ⁊ palliato negotio ꝑ ſua ſocq;
ſocios habitu quẽ accepat a romanis caſtris ad duxit·
⁊ inſtaurato bello acies bauuariorum iunxit romanis· Impr̃
ꝑ uictoria bauuarios maxima pecunia replens·
inſup tributũ pluribus annis remiſit· Quibus finitis
palatinũ ꝑtorẽ honoris cauſa· miſit ad ducẽ ex
igens cenſũ· Dieto ſciens qd ꝑtulit ꝯphenſũ lega
tariũ pobſide incluſit· & honeſte· mandatq; ꝑ
clientẽ impr̃i parabolã hanc dicens· Ceruũ in ſal
tũ acceſerat· cornuũ acie· pedũ uolatu fidens ⁊
donans· Urſus eodẽ regnabat qm acer· cui dedi
tionẽ ꝓfitent om̃s beſtię ſolus ceruus ꝯtẽpnit·
Urſus ⁊ ſi fortiorẽ ſe· ueloctiorẽ tñ ceruũ ñ neſciens
ꝑſeq̃ diſſimulat· Vulpis ꝯuento urſo adulat di
cens in ꝯgrue ceruũ ſolũ in ſubiectũ reſtare·
Vulpi & urſus negotiũ credit· uulpis colloq̃o cer
uũ ad obedientiã flectens· ad urſi palatiũ du
c· Quẽ ille in ſiliens lacerauit· uulnauit· cuius
tañ ad ꝑſtinã libtatẽ euaſit· Confuſior ſinus
ꝑncipio· mittit denuo ꝑ uulpicia uulpiculi
ad cuũ· Cui reſpondit· Semel didici· maneat
Hic urſus cũ ſuis· libero deinceps manibus ꝑſidi·
ic ego cuius· nec uultũ impr̃is ult nec cenſũ
dignabor· Audito nuntio· romani cũ ꝑncipe

noricis bellum denuntiant. Theodo cū suis otinga
se c̄ferens, ū sedē ducatꝰ hactenꝰ fuit. allusit dicens.
Hic me q̄ querit inueniet. Cumq; p̄ximasset infinitꝰ
exercitꝰ dicto suspicanſ paucitatē suoꝝ. ne q̄ timidi
tantos expauescerent. int̄dic̄ penitꝰ exploratores.
Pugnatꝰ deī aducib; imp̄ris. quos nimia cede uicerꝰ
bavvarii quasi nullo amisso. Sed in bellum apud
pvren. p̄semet imp̄r sudauit. norici cum multo
sanguine uincūt. sicq; cum p̄p̄is ducib; usq; ad the
silonē alios reges n̄ norūt. Et exiit ex eis radix s̄c̄a
theodelinda que regem longobardorū accipienſ
maritū. 9u̇tit p maritū longobardos. 7 ab eis ro
mā seruauit. Cui s̄c̄s Gregoriꝰ librū dialogoꝝ
sc̄p̄sit 7 misit p muñe. Huiꝰ patꝰ noricoꝝ rex sc̄bꝰ.
cuiꝰ successorē 7 soli usq; hodie regni h̄nt iura p̄t
coronā. quamuis apud iuuauū int̄ antique ur
bis ruinā. in lapide xvii pedū repta sit hec sc̄p
t̄a exsculpta. Temp̄re augusti cesaris fuit fabianꝰ
rex romanoꝝ iuuauensiū. 7 totiꝰ germanie. p̄t
hunc antoniꝰ. p̄t h̄c seuerꝰ. Hinc ē q̄d iuxta chro
nicos thessilo 7 arnoldꝰ ut decetis taceā. thessilo
9t̄ pippinū 7 karolū magnū. arnoldꝰ 9t̄ p̄mū hei
ricum regnare s̄ certabat. S; thessilo p̄t longā
lib̄tatē deserentib; tandē se norici. p̄p̄t anathe
ma pape defec̄. 7 karolꝰ tamore ducū p se rexit
bavvaria. 7 successorē sui arnoldꝰ imp̄r p̄ncipa
lit̄. ita ut ratispone muros augeret. Post hunc patꝰ
arnoldi ducis suscepit ducatū. p̄t quē arnoldo
ut in chronicis legit̄ hein̄c p pace. epatus t̄re suę

et abbatiam regio iure iuxta antiquum concessit. Age arnol- (de arnoldo tyranno)
dus peior diabolo sententiam implet dicentis. Plerumque
summum ius summa malicia est. Hinc factio creuit im-
pii donec ecclesias destruens predia toti bavvarie ceno-
biis rapta principibus suis in feudum distribuit. Quem
non ditaret. Inter hec tegensi cenobio de undecim mi- (11000 mansi)
libus mansuum quibus fundatum prediximus nichil extra c. xiiii. (114 hub)
hobas reliquit. Ab scelus. Fidelium donis partim re-
paratus locus adhuc regibus subiacet. sed precinctum negat.
raptis a prefato viginti duabus patellis salinarum quas
fundatorem regalibus impensis discreuerat. Arnol-
dum autem conpater suus beatus Vdalricus ex diuina reue- (mo. †973. canoniz. a. 993.)
latione conueniens predixit alia die moriturum nisi mox
ablata cenobiis redderet. Spreuit. irrisit. et post-
era die cum principibus suis et sancto Vdalrico regale ce-
lebrans conuiuium inter epulas alludit presuli. adhuc
se uiuere dicens. Cui ille adhuc dies usque ad noc-
tem est inquit. Eadem hora fur domum perfodit. sub-
latus in conclaue moritur. spe inferni polluit. ossa solu-

His prelibatis miracula beati quirini persequimur.
nil incertum. nil falsum more nostro tradentes. alia
breuiantes plura omittentes propter fastidium. Bre-
uiloquium semper amauimus et modum in rebus. Quidam
clericus ex prosapia regali et in aula precipuus instinc-
tu diaboli res inuaserat tegensium. inter quas cam-
panam meliorem de coclea (torchlach) raptam in suam posses-
sionem nomine daninga transtulerat. Arrepto tempore
fratres eo remoto consecuti es suum reducunt. Dum re-
dit hostis dum uidet ausum furit insequitur cum